

Оптимізація землекористування з урахуванням ґрунтового покриття господарства

Розроблено спосіб оптимізації землекористування з урахуванням ґрунтового покриття господарства, який передбачає здійснення наступних заходів: аналіз ґрунтового покриття окремо взятого суб'єкта господарювання; здійснення агроекологічного групування ґрунтів за рівнем родючості й оцінкою гідромеліоративного стану осушуваних земель; визначення біотермічного коефіцієнта у економічно привабливих сільськогосподарських культур; розподіл сільськогосподарських угідь на групи і підгрупи (в тому числі й за щільністю забруднення радіонуклідами) за придатністю до використання — рілля, сінокоси, пасовища, багаторічні насадження; встановлення екологічного оптимуму посіву провідних культур загальною площею землекористування з урахуванням вимог Постанови КМУ № 164 від 11 лютого 2010 р. «Про затвердження нормативів оптимального співвідношення культур у сівозмінах»; розробка вузькоспеціалізованих різноротаційних сівозмін та їх просторове розміщення на адаптивно-ландшафтних принципах з урахуванням екологічних аспектів формування сівозмін і соціально-економічних (ринкових) умов.

За таких наукових підходів розгортання полів сівозміни в часі та просторі доцільне на 70% території, а на 30% відокремлених полях здійснювати чергування культур лише у часі. Це дає змогу гнучко реагувати на зміну кон'юнктури ринку, не вдаючись при цьому до нового землеустрою. Формування оптимізованого агроландшафту в такий спосіб підвищує врожайність ярих ранніх зернових культур на 16-22%, кукурудзи - на 45-49%, зменшує собівартість кормів багаторічних трав на 14-21% порівняно з традиційним способом розміщення сівозмін.